Trăiască în veci prietenia romîno-sovietică!

PE DRUMUL DESCHIS DE MARELE OCTOMBRIE

Uriașe sînt posibilitățile, nemărginite perspectivele pe care Marea Revoluție Socialistă din Octombrie le-a deschis în fața omului descătușat de lanțurile exploatării. Piatră de hotar în istorie, creatoare a orînduirii din care au dispărut nedreptatea și oprimarea, Revoluția din Octombrie a trezit forțele creatoare ale poporului, purtîndu-l pe culmile cele mai înalte, spre care năzuia de veacuri și la care îi dădeau dreptul talentul și calitățile sale.

Nu există domeniu de activitate în care Revoluția să nu-și fi arătat roadele binefăcătoare. Realizările epocale ale Uniunii Sovietice în industrie și agricultură, în economie și știință, în artă și cultură, dovedesc cu elocvență aceasta. Și, bineînțeles, nu a rămas în afara iureșului general nici sportul, parte integrantă a culturii socialiste, a vieții omului modern. Pentru sport, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie marchează deopotrivă o răscruce. În Statul Sovietic, al muncitorilor și țăranilor, s-a născut un altfel de sport, de o structură inedită, accesibil celor mulți, îndreptat în folosul maselor muncitoare, cum nu cunoscuse pînă atunci omenirea. 41 de ani de sport sovietic au însemnat nu numai peste patru decenii de mari succese, ci totodată, afirmarea pe plan mondial a justeții interpretării pe care partidul celor ce muncesc o dă sportului și culturii fizice.

De la penultimul la primul loc!

1912, anul celei de a V-a Olimpiade moderne, a însemnat momentul de virf pentru activitatea sportivă din Rusia dinaintea revoluției. Guvernul țarist a trimis la Stockholm o echipă completă, cu intenția de a exploata pe plan politic orice succes de pe stadion. Dar cu toate că în rîndul delegației ruse se găseau sportivi de un real talent, lipsa condițiilor materiale, de pregătire și de sprijin, și-au spus cuvîntul. Echipa a înregistrat un greu eșec, ocupînd penultimul loc în clasamentul pe națiuni.

40 de ani mai tîrziu, la Olimpiada de la Helsinki din 1952, reprezentativa Uniunii Sovietice ia parte pentru prima oară la Jocuri. Evoluția sportivilor în tricouri purpurii este încununată de un succes total: echipa U.R.S.S. ocupă locul I la egalitate cu S.U.A. Iar la Olimpiada următoare (Melbourne 1956) sportivii sovietici domină net întrecerile, clasîndu-se primii, la mare diferență de puncte de cei americani, care înregistrau astfel primul lor eșec în istoria Jocurilor.

Acesta a fost drumul parcurs de sportul sovietic. Primind din partea țarismului o moștenire grea și în acest domeniu, Uniunea Sovietică a știut nu numai să lichideze marele handicap pe care-l avea în domeniul sportului față de principalele țări capitaliste, dar să treacă în frunte, cucerind supremația în ierarhia mondială.

Cum a fost posibil?

Aceasta se întreabă mulți „specialiști" din Apus, care, neînțelegînd semnificația marilor transformări revoluționare înfăptuite de popoarele sovietice, rămîn uimiți în fața vertiginosului progres înregistrat de Uniunea Sovietică în toate domeniile de activitate.

Sportul sovietic, condus de partid, a străbătut o serie de etape istorice bine determinate, mergînd în pas cu întreaga dezvoltare a societății sovietice. Între anii 1919—1928 se desfășoară o vastă activitate de închegare organizatorică a mișcării sportive și de dezvoltare a sportului de masă. Prima Spartachiadă Unională din 1928 marchează un jalon important în această muncă, arătînd că se pornise pe un drum bun. În 1931 a fost creat complexul G.T.O. care a jucat un rol de seamă în dezvoltarea sportului sovietic, adunînd pe stadioane sute și sute de mii de tineri. Și nu-i lipsit de semnificație că doar trei ani după aceea sportivii sovietici obțin primul lor record mondial (la haltere). Anii următori sînt caracterizați de un mare avînt pe drumul ridicării măiestriei. Rezultatele atleților se apropie de plafonul internațional, iar atletele se afirmă a fi cele mai bune din lume. Crește în ritm rapid măiestria halterofililor, gimnaștilor, patinatorilor, șahiștilor.

Criminalul război hitlerist a întrerupt o activitate laborioasă, în plin avînt. Dar în 1945, după ce steagul sovietic a fluturat victorios pe Reichstag, tineretul pășește din nou pe stadioane, cu același entuziasm, tot înainte. Occidentul nu mai poate trece sub tăcere performanțele sportivilor din U.R.S.S., pentru că întreaga lume le este martoră. Dinamo Moscova întreprinde strălucitul său turneu în Anglia. Atleții și atletele domină „europenele" de la Oslo din 1946. Pe lista campioanelor lumii la patinaj viteză figurează în permanență un nume: Maria Isakova. Și tot un reprezentant al Uniunii Sovietice, Mihail Botvinik, cucerește titlul de campion de șah.

La 27 decembrie 1948 C. C. al P.C.U.S. elaborează istorica sa Hotărîre în domeniul sportului, trasînd drept sarcină tuturor organizațiilor sportive să dezvolte necontenit caracterul de masă al mișcării de cultură fizică, să cucerească supremația mondială în ramurile importante ale sportului. Acum sportivii sovietici pot raporta cu mîndrie Partidului: „Sarcina a fost îndeplinită!"

Cifre care uimesc

Realitățile sportive din U.R.S.S. sînt de-a dreptul impresionante. În întreaga țară, peste 19 milioane de oameni practică cu regularitate sportul. Iată un caracter cu adevărat de masă al mișcării de cultură fizică. În comparație cu anul 1940, fondurile alocate mișcării sportive au crescut de patru ori. La dispoziția acestei uriașe mase de sportivi stă o bază materială cum nu există alta în lume: Uniunea Sovietică dispune de 1654 mari stadioane, 6043 terenuri complexe de sport, aproape 600 bazine artificiale de înot, peste 8000 săli de gimnastică, aproape 28.000 terenuri de fotbal, 32.000 de baschet, 170.000 de volei, peste 2300 baze de schi etc. Un mare număr de cadre calificate activează în rîndul mișcării sportive. O dezvoltare nemaiîntîlnită a luat-o sportul în satul colhoznic. În toate republicile unionale există asociații sportive colhoznice care reunesc peste 4.000.000 membri. În rîndul sportivilor colhoznici se numără 135 maeștri ai sportului, aproape 4.000 sportivi de categoria I, 30.000 de categoria a II-a și aproape 200.000 de categoria a III-a.

A crescut mult și numărul sportivilor fruntași. După statisticile de la începutul acestui an existau în U.R.S.S. 1071 maeștri emeriți ai sportului, 10.641 maeștri ai sportului și aproape 100.000 sportivi de categoria I. Titlul de onoare de antrenor emerit îl poartă 246 oameni. În perioada care a trecut de la Hotărîrea din decembrie, sportivii sovietici au stabilit peste 2000 recorduri unionale, dintre care aproape 600 întrec recordurile mondiale oficiale. Numai în acest an ei au înscris 174 recorduri ale U.R.S.S. și peste 60 recorduri ale lumii. La ora actuală, sportivii sovietici dețin aproape jumătate din totalul recordurilor lumii oficial înregistrate. Participînd în acest an la 18 campionate mondiale și europene, sportivii sovietici au cucerit 28 locuri I, 21 locuri II și 12 locuri III. Reprezentanții Uniunii Sovietice au dominat campionatele lumii de haltere, caiac-canoe, lupte, tir, pentatlon modern, parașutism sportiv, scrimă, șah, au ocupat primul loc pe echipe la campionatele europene de atletism, au învins reprezentativa S.U.A. în istoricul meci atletic de la Moscova din acest an.

Patrioți și internaționaliști înflăcărați, credincioși pînă la capăt cauzei Marii Revoluții din Octombrie, sportivii sovietici pășesc necontenit înainte, purtînd tot mai sus steagul patriei iubite!

VALERIU CHIOSE

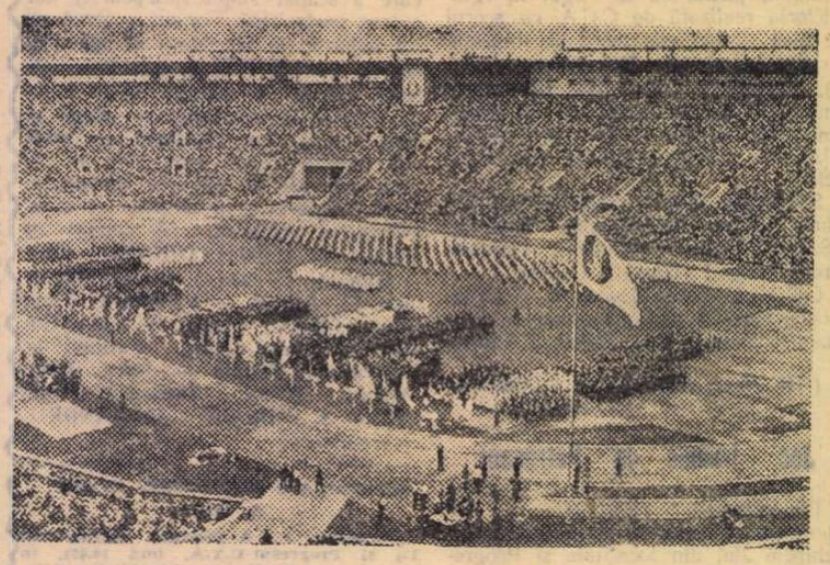

Un moment emoționant pe marele stadion „V. I. Lenin" din capitala Uniunii Sovietice: solemnitatea de deschidere a Jocurilor Sportive din cadrul Festivalului de la Moscova.

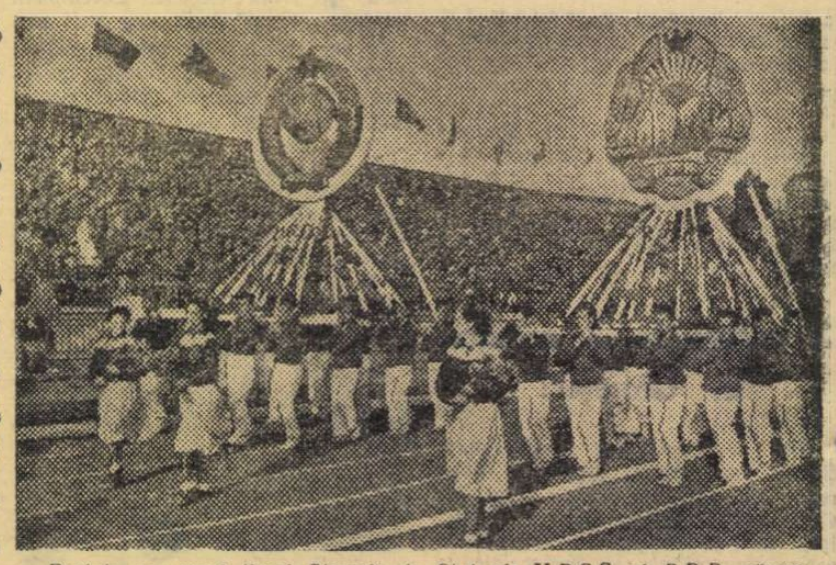

Purtate pe umeri tineri Stemele de Stat ale U.R.S.S. și R.P.R. păsesc alături în fruntea coloanelor de sportivi, simbol al frăției dintre cele două popoare, prietene pe veci.

★ ★

Urmînd exemplul prietenilor noștri cei mai dragi

Eram cu 13 ani mai tineri atunci, cînd, în acea zi rece de iarnă, urcam în grabă scările tribunei de la Giulești, nerăbdători de a vedea începutul meciului. Era un meci cu totul neobișnuit, un meci cum nu ne mai fusese dat să vedem pînă atunci. De aceea nerăbdarea și curiozitatea noastră nu mai aveau margini.

În acea după amiază, pe Giulești, trebuia să vedem pentru prima oară evoluînd sportivi sovietici. Erau celebrii fotbaliști ai echipei Dinamo Tbilisi, veniți de departe, de pe însoritele plaiuri ale Gruziei. I-am văzut atunci învingînd cu 10—5 o selecționată a cluburilor bucureștene. I-am revăzut peste cîteva zile, cînd au întrecut echipa C.F.R.-ului cu 2—1. La Timișoara, în al treilea meci, dinamoviștii gruzini au învins selecționata locală cu 5—0.

Firește, nu rezultatele consemnate pe tabela de scor au însemnătate. Nerăbdarea cu care așteptasem pe sportivii sovietici își găsea satisfacție pe alt tărîm. Și aceasta face ca amintirile celor văzute atunci să ne fie atît de dragi.

Acel surprinzător antrenament în forță făcut de fotbaliștii sovietici chiar cu cîteva minute înainte de începerea meciului, ținuta lor exemplară pe teren și apoi discuțiile prietenești pe care le-am avut cu ei după joc, toate ne-au adus revelația a ceea ce este sportul și cultura fizică în Țara Sovietelor. Da, sportivii sovietici ne apăreau așa cum sînt în realitate, pregătiți temeinic, loiali pe teren, sinceri, prietenoși, gata să ne împărtășească din cunoștințele lor.

Vizita echipei Dinamo Tbilisi a fost primul semn de îmbărbătare venit de la răsărit pentru acei dintre noi care lucram la ridicarea noii noastre mișcări sportive, aceea care își găsește sprijinul în mase și este îndreptată către mase. Cele trei meciuri de fotbal erau prima manifestație a unei prietenii sportive care avea să se întărească neîncetat în anii următori.

Curînd după aceea, au început să se facă tot mai dese mărturiile acestei prietenii, devenită apoi tradiție. Ne-au vizitat țara numeroase delegații de sportivi, specialiști și activiști pe tărîmul culturii fizice sovietice. Și noi am răspuns acestor vizite, primiți întotdeauna cu drag pe pămîntul Uniunii Sovietice.

Nu numai prin întreceri pe terenul de sport, dar și prin intermediul a zeci și sute de cărți, reviste și filme sportive, am avut posibilitatea să ne însușim din experiența înaintată a sportului sovietic. Ca adevărați elevi sîrguincioși, sportivii și antrenorii noștri au pornit să învețe din tezaurul de cunoștințe pe care ni-l puneau la dispoziție, cu inima larg deschisă, prietenii noștri de la răsărit.

Cu acest neprețuit ajutor și desăvîrșit exemplu a putut fi clădită și în țara noastră o mișcare de cultură fizică așezată pe baze științifice, menită să contribuie la creșterea unei generații noi, sănătoase și gata oricînd să slujească și să apere cu abnegație cauza construcției socialismului.

Pe răbojul anilor care s-au succedat de la primele începuturi ale mișcării sportive de mase din țara noastră și pînă acum, stau înscrise prefaceri și realizări de seamă, care — de fiecare dată — poartă pecetea strălucitului exemplu sovietic. Istorica Hotărîre din 26 iunie 1949 a Biroului Politic al C.C. al P.M.R. asupra problemei stimulării și dezvoltării continue a culturii fizice și sportului, introducerea în anul următor a complexului sportiv G.M.A. și, mai recent, Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. din 2 iulie 1957, cu privire la reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport din Republica Populară Română — toate aceste documente prin care este exprimată grija Partidului și Guvernului pentru dezvoltarea mișcării de cultură fizică din țara noastră s-au inspirat direct din pilda oferită de sportul sovietic, cel mai înaintat din lume.

Învățăm continuu de la prietenii noștri sovietici și ei nu obosesc să ne arate mereu prietenia lor, să ne ofere sprijinul lor neprecupețit. Roadele ajutorului sovietic în sport pot fi recunoscute pretutindeni în țara noastră. În orașele și satele Republicii noastre cresc neîncetat rîndurile celor care practică sportul, s-au înălțat numeroase baze sportive moderne, devin tot mai strălucite succesele și performanțele pe care le înregistrează sportivii fruntași români, cucerind astfel un binemeritat renume în arena sportivă internațională.

În toate aceste izbînzi ale sportului nou din țara noastră stă cuprinsă în mod indisolubil partea de contribuție a ajutorului frățesc pe care ni l-au acordat prietenii noștri sovietici, sportivii Marii Țări a Socialismului, cei mai buni sportivi din lume.

RADU VOIA

A 41-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

(Urmare din pag. 1)

În anii din urmă, brеșa făcută în sistemul capitalist mondial s-a lărgit considerabil. Stindardul sub care a luptat și a învins proletariatul rus, stindardul socialismului, flutură azi deasupra a încă 12 țări. Iată de ce, în legătură cu aceasta, tovarășul Mao Țze-dun spunea: „Poporul chinez a privit întotdeauna revoluția chineză ca o continuare a Revoluției Socialiste din Octombrie și consideră acest lucru ca o cinste uriașă".

O dată cu victoria revoluției socialiste în China și în celelalte țări democrat-populare, s-a schimbat radical raportul de forțe dintre socialism și capitalism, în favoarea socialismului, care a devenit astăzi un sistem mondial invincibil.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis era dezrobirii popoarelor coloniale. Acest proces istoric a înregistrat victorii epocale: peste 1.300.000.000 oameni — adică jumătate din populația globului — s-au smuls de sub apăsătoarea dependență colonială. Constituirea unor state independente, ca R.P. Chineză, India, Indonezia, Birmania, Republica Arabă Unită și altele reprezintă o lovitură dintre cele mai grele dată sistemului imperialist mondial.

Încă de a doua zi după Revoluția din Octombrie, lupta pentru pace și prietenie între popoare a constituit baza de neclintit a politicii externe a partidului comunist și guvernului sovietic. Ideile măreție ale păcii, proclamate de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, și-au găsit întruchiparea în mișcarea mondială pentru apărarea păcii. Steagul păcii, înălțat de Octombrie, a devenit simbolul noilor relații dintre popoare — relații de prietenie și colaborare frățească.

Crearea lagărului socialist, crearea unei vaste zone a păcii — iată izbînzi de importanță istorică-mondială, care confirmă în mod strălucit invincibilitatea cauzei socialismului și faptul că întregul progres social se desfășoară azi sub semnul Marelui Octombrie.

Sub acest semn și-a scris și poporul romîn istoria anilor aceștia. Călăuzindu-se cu fermitate după învățătura marxist-leninistă și aplicînd în mod creator bogata experiență a Uniunii Sovietice, Partidul Muncitoresc Romîn conduce cu înțelepciune poporul nostru pe drumul Marelui Octombrie.

Strîns unit în jurul partidului și guvernului, poporul romîn se află în primele rînduri ale luptei pentru pace și socialism.

În Octombrie 1917 s-a născut o nouă lume! Forța uriașă a acestei lumi este astăzi o chezășie că istoria viitorului va cuprinde pagini minunate de pace, libertate și viață fericită pentru toate popoarele lumii.

Numărul viitor al ziarului nostru va apare luni 10 noiembrie, la orele obișnuite

Redacția și administrația: București, str. Vasile Conta nr. 16, telefon 11.79.73 — 74—75. Nr. 1—2 STAS 3452. Intreprinderea Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25
XX. !
Abonamentele se fac la oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi